

FEBRUÁR, VIRÁGOK, FÉNYREKLÁMOK

T O D O R M A N O J L O V I C

Február – hosszabbak a nappalok,
S az égi pasztell lágy kékségében
Platinaszín fürtjeit a Nap
Álmodozón és fényűzően teríti szét.
A sízók hajadonfótt érkeznek
Vissza a hegyekből – zsoldossereg csata után –
És hírül hozzák a városnak a tél vereségét.
A tél visszavonulóban besáncolta magát
A fehérlő hegyhátakon, s alattomban
A város verőfényes zsongását figyeli;
Mert a virágüzletek kirakataiban
Immár tavasz virít:
Jácint, nárcisz, orgona,
Szellőrózsa, ibolya, mimóza
Meg értékes, selymes kamélia
Ujjong bódítón és kápráztatón
A széles és sziporkázó üveglapok mögött.

De csak nappal, míg nyitva a bolt;
Éjjelre az egész tobzódó tavaszi zsi bongás
Kivirágzik, fényreklámok áradásába csap
Magasan a házak felett
Az éjszakai égbolt fekete borzongásában,
Csillagokkal elvegyülve – de még a csillagoknál is szebben!

Villózik, föllobban a varázsos tűzvirág,
 Városok éjszakai villanyvirága,
 A dús jácintok halvány kékelése,
 Eleven, bájos pirosa a kaméliáknak,
 A mimózák tüzes, bársonyos sárgája
 És a friss fűvű rétek smaragdzöldje –
 Mind fénylő betűket és rúnákat
 Vésnek a sötétség fekete lapjába,
 Illatok helyett

Féktelen képzettársítások

Izgató költészetét sugározva szerte:

PHILIPS RADIO – AGFA FOTO – MARLENE

DIETRICH – PALMA – GEVAERT – VIKING – NEON

tarka föliratok

Lobognak különös, szuggesztív figyelmeztetéssel,
 Fantáziadúsan egybekapcsolódnak, sokértelműen:
 Egzotikum és északi legendák lehelete –
 Pálmafák és Marokkó szenvedélyei, vikingek gályái –
 Tépázott, elveszett verssorok
 Egykori – vagy leendő – messzi költeményből –
 Rejtélyes szimbólumai
 Elfeledett mesének
 Vagy elillant emlékek –
 (Vajh e pír nem szerelmet jelent?
 És e kék – mennyei üdvösséget?
 E sárga – érzékek részegségét?
 E zöld – gyermekség lombos álmát?)
 Sötétségből villámként előcikázó jelképek,
 Felfénylő okkult betűk,
 Melyek e hagymázos túl kora
 Tavaszi éjen egyszeriben szent Értelemmé
 És üdvözítő Melódiává állnának össze.

Az űrbeli zongorákon

Nyugalankodó Arkangyalok játszanak

Hallatlan, hatalmas szonátákat.

BRASNYÓ István fordítása